

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4S/39/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8012200876
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zoľáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8012200876.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zoľákovvej a členov senátu Mgr. Magdalény Želinskej a JUDr. Evy Slávikovej v právnej veci žalobkyne CYPRIÁN - Sladký svet, s.r.o., Matice Slovenskej 4769/6, 080 01 Prešp, IČO: 36 491 021, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Prešov odd. X. vo vložke č. XXXXX/P, právne zastúpeného JUDr. Moniko Ilčíštinovou, advokátkou, ul. Herľanská 547, 093 03, Vranov nad Topľou proti žalovanému Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, Trnavská cesta 52, 826 45 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 6. júla 2012, č. OLP/4554/2012 na základe žaloby takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a .**

Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím zo dňa 30.04.2012 č.k. 2012/00025 Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Michalovciach rozhodol tak, že účastníkovi konania: CYPRIÁN - Sladký svet s.r.o., Matice Slovenskej 4769/6, Prešov, IČO: 36 491 021, kontrolovaná prevádzkareň: zariadenie spoločného stravovania „CUPIKA" na Ul. prof. Hlaváča č. 17 v Michalovciach za správny delikt na úseku verejného zdravotníctva podľa § 57 ods. 40 písm. b) zák. č.355/2007 Z. z., ktorého sa účastník konania CYPRIÁN - Sladký svet s.r.o., Matice

v Slovenskej 4769/6, Prešov, ICO 36 491 021 dopustil protiprávnym konaním a porušením ustanovenia § 52 ods. 1 písm. b) zák. č. 355/2007 Z. z. dňa 28.11.2011, nakoľko si nesplnil povinnosť predložiť návrh uvedený v § 13 ods. 4 písm. a) zák. č. 355/2007 Z. z. na posúdenie príslušnému orgánu verejného zdravotníctva a do času kladného posúdenia sa nezdržal vykonávania posudzovanej činnosti a prevádzkoval zariadenie spoločného stravovania „CUPIKA" na Ul. prof. Hlaváča č. 17 v Michalovciach, ukladá podľa § 57 ods. 47 písm. a) zák. č. 355/2007 Z. z. pokutu vo výške 300 Eur (slovom tristo eur). Pokutu je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet RÚVZ Michalovce č. XXXXXXXXXXX/XXXX, konšt. symbol XXXX, variabilný symbol XXXXXXXXXXX, Štátna pokladnica, Radlinského č.32, 810 05 Bratislava 15. Žalovaný rozhodol o odvolaní žalobkyne proti uvedenému rozhodnutiu rozhodnutím zo dňa 06.07.2012 č. OLP/4554/2012 tak, že rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Michalovciach č. 2012/00025 zo dňa 30.04.2012 podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku potvrdil a odvolanie zamietol.

Včas podanou žalobou zo dňa 14.12.2012 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia Regionálneho úradu verejného zdravotníctva SR č. OLP/4554/2012 zo dňa 06.07.2012 a podľa okolností aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Michalovce

č. 2012/00025 zo dňa 30.04.2012 a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov konania.

V dôvodoch žaloby uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím správnych orgánov, pretože podľa jej názoru tieto rozhodnutia boli vydané v rozpore s ust. § 477 a nasl. Obchodného zákonníka upravujúcich zmluvu o predaji podniku, s ust. § 46 zákona č. 71/1967 Zb., ako aj s príslušným ust. zákona č. 355/2007 Z.z. Namietala nesprávnosť názoru správneho orgánu v tom, že zákonný prechod práv a záväzkov súvisiacich s predávaným podnikom z predávajúceho na kupujúceho sa týka len práv a záväzkov súkromnoprávnej povahy, ktoré vznikli na základe noriem súkromného práva (napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka), nie práv a záväzkov, ktoré vznikli na základe noriem verejného práva, ktoré odôvodnil zo stanoviska, ktoré zaujal Ústavný súd ČR vo svojom uznesení z 15.1.1999 sp. zn. IV.ÚS 499/98 a jeho aplikáciu na tento prípad, pretože takýto názor bol prezentovaný v uznesení vydaného Ústavným súdom ČR a nie je už záväzný ani pre súdnictvo Slovenskej republiky, ani žiadne iné orgány štátnej správy a samosprávy. Takýto názor je už v tomto a pri súčasnej zmenenej legislatíve neaktuálny a neaplikovateľný na tento prípad. Ustanovenia o predaji podniku podľa Obchodného zákonníka platného v Slovenskej republike sú kogentnými ustanoveniami, a teda sa nemožno od nich odchýliť, a to platí aj pre správny orgán, a to aj pri voľnej úvahe správneho orgánu pri hodnotení dôkazov. Ustanovenie zákona nemožno vykladať rozširujúcim spôsobom a prispôbovať si na daný prípad.

Ďalej namietala, že nesúhlasí s rozhodnutím príslušného RÚVZ, ktorým jej bola uložená pokuta vo výške 300 Eur za správny delikt na úseku verejného zdravotníctva podľa § 57 ods. 47 písm. a) zákona č. 355/2007 Z.z., lebo svojím konaním porušila maximálne oznamovaciu povinnosť voči príslušnému RÚVZ. Výšku pokuty 300 Eur považuje za neadekvátnu a neprimerane vysokú, ktorá nemôže plniť výchovnú a preventívnu funkciu, ale je to represia voči účastníkovi konania. Zákon v ust. § 57 ods. 47 písm. a) stanovuje pokutu vo výške od 165 Eur do 16.596 Eur za porušenie, ktoré spočíva v tom, že prevádzkovateľ prevádzkuje potravinársky podnik bez potrebného záväzného hygienického posudku, čo sa netýka tohto prípadu, lebo kladný, záväzný hygienický posudok na kontrolovanú prevádzku existuje. Správny orgán v čase kontroly zistil, že protiprávny stav trval približne dva mesiace, čo považuje za neadekvátne vzhľadom k odzrkadleniu výšky uloženej pokuty, ktorá nebola uložená na dolnej hranici. Argumentovala tým, že pri určovaní sankcie a jej výšky sa prihliada na závažnosť protiprávneho stavu, najmä na spôsob, za akého k nemu došlo, jeho následky a okolnosti, za akých bol spáchaný priestupok. Uloženie pokuty vo výške 300 Eur v tomto prípade považuje za neprimerane vysokú a uloženú v rozpore so zákonom. Správny orgán sa ani pri opätovnom rozhodnutí o veci nevysporiadal v napadnutom správnom rozhodnutí o uložení pokuty so skutočnosťami odôvodňujúcimi rozsah a výšku uloženej pokuty, ani neuviedol akými úvahami sa správny orgán riadil pri ukladaní výšky pokuty a z akých preukázaných skutočností vychádzalo jeho rozhodnutie, ktorým jej uložil pokutu vo výške 300 Eur. Rozhodnutie správneho orgánu považuje za vydané v rozpore s ust. § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku, lebo je nedostatočne odôvodnené a nie je v súlade so správnym poriadkom. Nepostačuje len citácia príslušného ustanovenia, ale je žiaduce, aby sa vyložil aj obsah právnej normy tak, aby bolo zrejmé účastníkom konania vzťah medzi skutkovými zisteniami a právnym posúdením veci. Tento rozpor neodstránil ani žalovaný pri rozhodovaní o odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu v správnom konaní, len sa stotožnil s výrokom rozhodnutia a jeho odôvodnením.

Poukázala na to, že jej bolo uložené zaplatiť pokutu vo výške 300 Eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti uvedeného rozhodnutia na účet RÚVZ v Michalovciach. Jedná o závažné rozhodnutie správneho orgánu a žalobca odkúpil od predávajúceho v rámci zmluvy o predaji časti podniku niekoľko prevádzok, t. č. prevádzkuje 9 prevádzok „Cupiky“ a správne orgány v rámci vykonávania kontroly zistili taký istý nedostatok na všetkých prevádzkach, ktoré boli predmetom konania a postupne ukladajú pokuty vo všetkých prípadoch na základe začatých správnych konaní. Tieto pokuty sa stávajú pre žalobkyňu likvidačné.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe navrhol túto ako nedôvodnú zamietnuť.

Poukázal na ust. § 13 ods. 4 písm. a), ust. § 52 ods. 1 písm. b), ust. § 57 ods. 39 písm. b) zákona č. 355/2007 Z.z., z ktorých jednoznačne vyplýva, že rozhodnutie o uvedení priestorov do

prevádzky vydané príslušným regionálnym úradom verejného zdravotníctva podľa § 13 ods. 4 písm. a) zákona č. 355/2007 Z.z. sa viaže na určitú fyzickú osobu - podnikateľa, príp. právnickú osobu, ktorý predstavuje špecifickú neodňateľnú súčasť rozhodnutia. Každá fyzická osoba - podnikateľ či právnická osoba je povinná si rozhodnutie o uvedení daných priestorov do prevádzky zaobstarať. Argument žalobcu o absolútnom prechode všetkých práv z predávajúceho na kupujúceho v rámci zmluvy o predaji podniku podľa § 476 a nasl. Obchodného zákonníka Úrad verejného zdravotníctva vyvrátil prostredníctvom judikátov Ústavného súdu ČR vo svojom uznesení z 15.01.1999 sp. zn. IV. ÚS 499/98 a Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí č. 2 M Cdo 11/2004. Naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu žalobkyňou je preto nepochybné. K námietke žalobkyne v súvislosti s nezáväznosťou stanoviska Ústavného súdu ČR v uznesení z 15.01.1999 sp. zn. IV.ÚS 499/98 pre slovenský právny systém poukázal na názor Najvyššieho súdu SR vyjadrený v rozhodnutí č. 2 M Cdo 11/2004, na ktorý sa odvolal v napadnutom rozhodnutí. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. 2 M Cdo 11/2004 vyplýva, že „Zmluva o predaji podniku je záväzkovým vzťahom súkromnoprávnej povahy, v ktorom majú obidva subjekty (predávajúci aj kupujúci) rovnoprávne postavenie. Na jej základe prechádzajú záväzky vzniknuté len zo záväzkových vzťahov bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú obchodnú povahu; neprechádzajú však záväzky verejnoprávnej povahy, ako je platenie daní či poisťného a pod.“ Nakoľko povinnosť právnickej osoby disponovať s platným rozhodnutím o uvedení predmetných priestorov spojených s podnikaním do prevádzky je verejnoprávnej povahy, uvedená formulácia dáva za pravdu výkladu správnych orgánov. Námietku žalobkyne, že porušila iba „oznamovaciu povinnosť“ a nenaplnila skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 57 ods. 39 písm. b) zákona č. 355/2007 Z.z., považuje za nedôvodnú. Uložená sankcia predstavuje necelé 2 % maximálnej možnej sankcie za uvedený správny delikt. Úrad verejného zdravotníctva SR ju teda považuje za uloženú na dolnej hranici zákonom stanoveného rozpätia. Uloženú sankciu podporuje aj fakt, že v zápisnici z vykonaného štátneho zdravotného dozoru zo dňa 28.11.2011 podľa zákona č. 355/2007 Z.z. v predmetnej prevádzke zariadenia spoločného stravovania „CUIKA na ul. prof. Hlaváča č. 17 v Michalovciach“, ktorej prevádzkovateľom je žalobkyňa je zaznamenaný nedostatok, ktorý poukazuje na to, že prevádzka predmetného zariadenia nebola v čase kontroly hygienicky bezchybná. Na uvedenú skutočnosť bola žalobkyňa upozornená rozhodnutím žalovaného. K namietanej výške uloženej pokuty uviedol, že na základe vykonaného dokazovania z kontroly na mieste dňa 28.11.2011, spisovej dokumentácie a vyššie citovaných právnych predpisov má správny orgán za preukázané, že účastník konania závažným spôsobom porušil svoju základnú povinnosť ustanovenú v § 52 ods. 1 písm. b) zák. č. 355/2007 Z.z., keď si nesplnil povinnosť, ktorá mu výslovne vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia zákona a ide o zariadenie, kde sa vykonáva epidemiologicky závažná činnosť. Na účastníka konania sa vzťahuje objektívna zodpovednosť a za protiprávne konania zodpovedá bez ohľadu na zavinenie. Stav zistený v čase kontroly v porovnaní so stavom, ktorý je vyžadovaný v zmysle vyššie uvedených právnych predpisov bol vyhodnotený ako protiprávny stav. Išlo o protiprávne konanie, ktoré v čase kontroly trvalo približne dva mesiace. Pre čas trvania protiprávneho konania účastníka konania je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly. Správny orgán vzal do úvahy, že ide o prvé správne konanie vo veci uloženia pokuty proti účastníkovi konania a nedošlo k poškodeniu zdravia ľudí v dôsledku protiprávneho konania účastníka konania.“ Uvedené argumenty príslušného regionálneho úradu verejného zdravotníctva spoľahlivo odôvodňujú uloženie pokuty vo výške 300,- Eur, s čím sa Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí stotožnil. Argumentáciu žalobkyne, že odôvodnenie rozhodnutia nie je dostatočné a nie je v súlade so správnym poriadkom odmietol. Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky svojím rozhodnutím č. OLP/4554/2012 zo dňa 06.07.2012 nerozhoduje o uložení pokuty a jej výške, ale v rámci odvolacieho konania o potvrdení, zmene, prípadne zrušení rozhodnutia príslušného regionálneho úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky.

Na pojednávanie vo veci sa nedostavila žalobkyňa, ani právna zástupkyňa žalobkyne, ktorá súdu faxom, ktorý bol prijatý súdom 12.06.2013 o 15:47 hod. (na konci pracovnej doby, deň pred termínom pojednávania) podala návrh na odročenie pojednávania z dôvodu, že na uvedený deň jej bolo dourčené predvolanie na pojednávanie v právnej veci vedenej pred Okresným súdom Michalovce, sp. zn. 20C/118/2012, kde zastupuje navrhovateľa a na tento deň je určený výsluch štyroch navrhovaných svedkov. Zároveň žiadala, aby súd rozhodol o posúdení návrhu navrhovateľa na odročenie pojednávania a oznámil jej rozhodnutie prostredníctvom e-mailovej pošty.

Podľa § 119 ods. 1 O.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Podľa § 119 ods. 2 O.s.p. účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania,

b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel,

c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Návrh na odročenie pojednávania bol podaný právnu zástupkyňou žalobkyne dňa 12.06.2013 o 15:47 hod. v rozpore s ust. § 119 ods. 2 O.s.p. Právna zástupkyňa prevzala predvolanie na pojednávanie vo veci 4S/39/2012 Krajského súdu v Prešove dňa 03.05.2013. Vo svojom návrhu na odročenie pojednávania, ktorý doručila tesne pred pojednávaním neuviedla, kedy sa účastník dozvedel o dôvode, pre ktorý navrhol odročenie pojednávania, a teda nebolo možné posúdiť, či dôvod pre odročenie pojednávania bol súdu oznámený bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom účastník dozvedel, alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Krajskému súdu sa javí nepravdepodobné, aby o termíne pojednávania pred Okresným súdom v Michalovciach sp. zn. 20C/118/2012 sa žalobkyňa dozvedela 12.06.2013 v čase okolo 15:47 hod., a teda, že by bolo možné návrhu na odročenie pojednávania vyhovieť v súlade s ust. § 119 ods. 2 O.s.p. Keďže sa súd o návrhu na odročenie pojednávania dozvedela tesne pred začatím pojednávania, ktoré bolo určené na deň 13.06.2013 o 09:00 hod., nebolo možné ani postupovať podľa § 119 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Vzhľadom na uvedené súd pokračoval v konaní v neprítomnosti žalobkyne a jej právnej zástupkyne podľa § 101 ods. 2 O.s.p., pričom prihliadol na obsah súdneho spisu a administratívneho spisu a v ňom vykonané dôkazy.

Krajský súd podľa § 244 a nasl. ustanovení O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 250j ods. 1 O.s.p.), vypočul žalovaného, oboznámil sa s obsahom administratívnych spisov a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Správne súdnictvo je upravené v piatej časti O.s.p. zavedenej zákonom č. 519/1991 Zb. Uvedenou novelou Občianskeho súdneho poriadku došlo k rozšíreniu právomoci súdov vo veciach kontroly zákonnosti a rozhodnutí správnych orgánov v oblasti ochrany subjektívnych práv fyzických osôb a právnických osôb.

Zmyslom tohto právneho inštitútu (v súlade s čl. 46 ods. 2 Ústavy SR) je umožniť každému, kto sa cíti byť ukrátený na svojich právach rozhodnutím správneho orgánu, aby sa obrátil na súd a vyvolal tak konanie, v ktorom správny orgán bude účastníkom s rovnakými právami ako ten, o koho práva ide.

Občiansky súdny poriadok rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov upravuje v druhej hlave piatej časti. Podľa § 247 ods. 1 O s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Správnym konaním sa nazýva postup správnych orgánov, účastníkov konania a ďalších osôb pri vydávaní rozhodnutí, ktorý upravuje právny predpis. Zmyslom všetkých procesných predpisov je zabezpečiť realizáciu hmotných noriem vo forme rozhodnutia o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb za takého postupu, aby vo veci bol zistený skutkový stav čo najúplnejšie prostriedkami, ktoré objasňujú okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, a aby účastníkovi, o ktorého vec, práva a povinnosti ide, bola poskytnutá možnosť predkladať dôkazy, návrhy a obhajovať svoje práva.

Pri preskúmaní zákonnosti súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

Z administratívneho spisu bolo zistené, že Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Michalovciach dňa 28.11.2011 vykonal v rámci plánu kontrol na rok 2011 kontrolu u kontrolovaného subjektu CYPRIÁN - Sladký svet, s.r.o., sídlo spoločnosti Matice slovenskej 4769/6, Prešov, IČO 36 491 021 v zariadení cukráreň - pizzeria „CUIKA“, ul. prof. Hlaváča 17, Michalovce. Zo zápisnice bolo zistené, že prevádzkovateľom nebolo predložené rozhodnutie Orgánu verejného zdravotníctva so súhlasom na uvedenie priestorov predmetného zariadenia do prevádzky. Listom zo dňa 15.12.2011 Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Michalovciach oznámil žalobkyni začatie správneho konania vo veci uloženia pokuty za správny delikt na úseku verejného zdravotníctva a vyzval ju na podanie vyjadrenia. Žalobkyňa listom zo dňa 29.12.2011 oznámila RÚVZ, že dňa 01.08.2011 ako kupujúca uzatvorila s predávajúcim ILaS COMPANY, s.r.o. podľa § 476 a nasl. Obchodného zákonníka zmlúvu o predaji časti podniku, v rámci ktorej došlo aj k predaju prevádzkarní - cukrární a pizzerií na kupujúceho, a teda aj kontrolovanej prevádzkarne, na ktorého prechádzajú zo zákona všetky práva a záväzky týkajúce sa časti predávajúceho podniku v súlade s § 477 Obchodného zákonníka a ktorý vstupuje týmto do všetkých práv a povinností vyplývajúcich z uvedených zmlúv, obchodných záväzkových vzťahov, ktoré sa týkajú predávanej časti podniku. Zápis zmluvy o predaji časti podniku do príslušného obchodného registra na základe podaného návrhu navrhovateľa už bol vykonaný dňa 09.11.2011. Uzatvorením zmluvy o predaji časti podniku sa neprerušuje prevádzkovanie jednotlivých pizzerií a cukrární, ktoré kúpila predmetnou zmluvou od predávajúceho, ale v rámci univerzálnej sukcesie vstupuje ako právny nástupca do všetkých práv a povinností týkajúcich sa predávanej časti podniku a pokračuje nepretržite ďalej v prevádzkovaní odkúpených prevádzok. Vzhľadom k tomu, že príslušný regionálny úrad verejného zdravotníctva vydal hygienický posudok, resp. súhlasné stanoviská na uvedenie priestorov, resp. schvaľovanie prevádzok jednotlivých cukrární a pizzerií ešte na pôvodného užívateľa, a to subjekt ILaS COMPANY, s.r.o. a zmluvou o predaji časti podniku do všetkých práv a povinností pôvodného prevádzkovateľa prevádzkových jednotiek cukrární a pizzerií vstúpila spoločnosť žalobkyne. Týmto s poukazom na ust. § 52 ods. 1 písm. b) zákona č. 355/2007 Z.z. požiadala, aby RÚVZ vydal nové rozhodnutie o zmene týkajúcej sa ďalšieho pokračovania prevádzkovania cukrární a pizzerií už novým subjektom - kupujúcim CYPRIÁN - Sladký svet, s.r.o., Matice slovenskej 4769/6, Prešov, ktorý ďalej pokračuje v podnikateľskej činnosti týkajúcej sa prevádzkovania odkúpených cukrární a pizzerií. Zároveň jej oznámila, u ktorých prevádzok došlo k zmene prevádzkovateľa. Požiadala o zmenu v hygienickom posudku, resp. záväznom stanovisku pre uvedenie do prevádzky priestorov pizzerie a cukrárne. Zároveň navrhla, aby správny orgán zohľadnil pri ukladaní pokút, resp. upustil od uloženia pokuty, a to po zvážení ňou uvádzaných skutočností, že svojím konaním nechcela nijako porušiť ani obísť citované ustanovenia zákona. Podľa jej názoru pri predaji dochádza k nepretržitej prevádzke v odkúpených predajniach a za tým účelom nie je potrebné opätovne žiadať pre všetky prevádzkarne súhlas s uvedením priestorov do činnosti od príslušných RÚVZ. Keďže sa pri prevádzkovaní jednotlivých priestorov nič nezmenilo a raz už bol vydaný súhlas príslušným RÚVZ, teda spĺňali zákonom stanovené podmienky pre uvedenie priestorov do činnosti a jediná zmena nastala iba v prevádzkovaní subjektu.

Rozhodnutím zo dňa 30.04.2012 č.k. 2012/00025 Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Michalovciach rozhodol tak, že účastníkovi konania: CYPRIÁN - Sladký svet s.r.o., Matice Slovenskej 4769/6, Prešov, IČO: 36 491 021, kontrolovaná prevádzkarňa: zariadenie spoločného stravovania „CUIKA“ na Ul. prof. Hlaváča č. 17 v Michalovciach za správny delikt na úseku verejného zdravotníctva podľa § 57 ods. 40 písm. b) zák. č.355/2007 Z. z., ktorého sa účastník konania CYPRIÁN - Sladký svet s.r.o., Matice

v Slovenskej 4769/6, Prešov, ICO 36 491 021 dopustil protiprávnym konaním a porušením ustanovenia § 52 ods. 1 písm. b) zák. č. 355/2007 Z. z. dňa 28.11.2011, nakoľko si nesplnil povinnosť predložiť návrh uvedený v § 13 ods. 4 písm. a) zák. č. 355/2007 Z. z. na posúdenie príslušnému orgánu verejného zdravotníctva a do času kladného posúdenia sa nezdržal vykonávania posudzovanej činnosti a prevádzkoval zariadenie spoločného stravovania „CUPIKA“ na Ul. prof. Hlaváča č. 17 v Michalovciach, ukladá podľa § 57 ods. 47 písm. a) zák. č. 355/2007 Z. z. pokutu vo výške 300 Eur (slovom tristo eur). Pokutu je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet RÚVZ Michalovce č. XXXXXXXXXXX/XXXX, konšt. symbol XXXX, variabilný symbol XXXXXXXXXXX, Štátna pokladnica, Radlinského č.32, 810 05 Bratislava 15. Žalovaný rozhodol o odvolaní žalobkyne proti uvedenému rozhodnutiu rozhodnutím zo dňa 06.07.2012 č. OLP/4554/2012 tak, že rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Michalovciach č. 2012/00025 zo dňa 30.04.2012 podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku potvrdil a odvolanie zamietol.

Výrok rozhodnutia odôvodnil tým, že kontrolou bolo zistené, že zariadenie spoločného stravovania „CUPIKA“ na ul. prof. Hlaváča č. 17 v Michalovciach bolo prevádzkované bez súhlasu orgánu verejného zdravotníctva, čo bolo v rozpore s § 52 ods. 1 písm. b) zákona č. 355/2007 Z.z. Účastník konania ako prevádzkovateľ predmetného zariadenia nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 52 ods. 1 písm. b) zákona č. 355/2007 Z.z. a dopustil sa tak správneho deliktu na úseku verejného zdravotníctva podľa § 57 ods. 40 písm. b) zákona č. 355/2007 Z.z.. Z toho dôvodu bolo začaté správne konanie vo veci uloženia pokuty. Správny orgán vzal na vedomie, akým postupom došlo k zmene prevádzkovateľa v prevádzkach uvedených cukrární a pizzerií a vyjadrenie účastníka konania. Zároveň uviedol, že dňom účinnosti zmluvy o predaji podniku na kupujúceho prechádzajú zo zákona všetky práva a záväzky spojené s predávaným podnikom, bez ohľadu na právny dôvod ich vzniku, ich obsah, splatnosť atď. Predovšetkým ide o prechod vlastníckeho práva k veciam, ktoré patria predávajúcemu a slúžia na prevádzkovanie podniku, ďalej o prechod všetkých ďalších práv, majetkových hodnôt a záväzkov, ktoré súvisia s podnikom. V týchto vzťahoch kupujúci vstupuje do postavenia, ktoré mal predávajúci, bez ďalších písomných dohôd, pričom súhlas veriteľa s prechodom záväzku sa na rozdiel od úpravy prevzatia dlhu v § 531 ods. 1 OZ nevyžaduje. Zákonný prechod práv a záväzkov súvisiacich s predávaným podnikom z predávajúceho na kupujúceho sa však týka len práv a záväzkov súkromnoprávnej povahy, ktoré vznikli na základe noriem súkromného práva (napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce a pod.), nie práv a záväzkov, ktoré vznikli na základe noriem verejného práva. Takéto stanovisko zaujal aj Ústavný súd ČR vo svojom uznesení z 15.01.1999, sp. zn. IV.ÚS 499/98, keď uviedol, že zmluva o predaji podniku, resp. časti podniku je záväzkovým vzťahom súkromnoprávnej povahy, kde subjekty majú rovné postavenie a podľa tohto hľadiska je nutné posudzovať aj charakter prechádzajúcich práv a záväzkov. Zmluvou o predaji podniku prechádzajú záväzky vzniknuté zo záväzkových vzťahov bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú obchodno-právnu povahu, nie však verejnoprávne povinnosti. Tento právny názor má aj Najvyšší súd SR ako vyplýva z jeho rozhodnutia č. 2M Cdo 11/2004. Zároveň tento právny názor zastáva aj Úrad verejného zdravotníctva SR, čo uviedol vo svojom rozhodnutí č. OLP/2154/2012 zo dňa 23.03.2012. Na kupujúceho teda neprechádzajú povinnosti predávajúceho súvisiace s predávaným podnikom, ktoré sa týkajú napr. daní, ciel, zdravotného, nemocenského a dôchodkového poistenia, vzťahov k štátnemu rozpočtu a pod. Na kupujúceho neprechádza ani živnostenské oprávnenie alebo iné oprávnenie, alebo povolenie udelené predávajúcemu na základe predpisov verejného práva, t. j. v danom prípade posudok vydaný podľa zák. č. 355/2007 Z.z. V žiadosti prevádzkovateľa v rámci správneho konania o pokute o nové posúdenie prevádzky uviedol, že zákon č. 355/2007 Z.z. neustanovuje liberačný dôvod na upustenie od pokuty, po dodatočnom upustení od protiprávneho konania a splnenia zákonnej povinnosti. Na každú prevádzku je nutné podať samostatnú žiadosť obsahujúcu všetky nevyhnutné prílohy a uhradiť príslušný správny poplatok.

Pre určenie výšky pokuty správny orgán prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Má za preukázané, že účastník konania závažným spôsobom porušil svoju základnú povinnosť ustanovenú v § 52 ods. 1 písm. b) zákona č. 355/2007 Z.z., keď si nesplnil povinnosť, ktorá mu výslovne vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia zákona a ide o zariadenie, kde sa vykonáva epidemiologicky závažná činnosť. Na účastníka konania sa vzťahuje objektívna zodpovednosť a za protiprávne konanie zodpovedá bez ohľadu na zavinenie. Stav zistený v čase kontroly bol vyhodnotený ako protiprávny stav. Išlo o protiprávne konanie, ktoré v čase kontroly trvalo približne tri mesiace. Pre čas trvania protiprávneho konania účastníka konania je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly. Správny

orgán vzal do úvahy, že ide o prvé správne konanie vo veci uloženia pokuty proti účastníkovi konania a nedošlo k poškodeniu zdravia ľudí v dôsledku protiprávneho konania účastníka konania. Preto mu bola stanovená pokuta dolnej hranici sadzby podľa § 57 ods. 47 písm. a) zákona č. 355/2007 Z.z.. Výšku pokuty považuje správny orgán za primeranú a má za to, že uloženie pokuty bude mať minimálny sankčný ale najmä preventívny účinok.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, ktoré odôvodnila dôvodmi totožnými so žalobnými dôvodmi.

O odvolaní rozhodol žalovaný rozhodnutím zo dňa 06.07.2012 č. OLP/4554/2012 tak, že rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Michalovciach č. 2012/00025 zo dňa 30.04.2012 sa podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil a odvolanie zamietol.

Výrok rozhodnutia odôvodnil tým, že poukázal na kontrolné zistenia a odôvodnenie RÚVZ so sídlom v Michalovciach a k odvolacím námietkam uviedol, že odborným pracovníkom Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Michalovce bol dňa 28.11.2011 vykonaný štátny zdravotný dozor podľa zákona č. 355/2007 Z.z. v prevádzke zariadenia spoločného stravovania „CUPIKA“ na ul. prof. Hlaváča č. 17 v Michalovciach, ktorej prevádzkovateľom je účastník konania, zistený nasledovný nedostatok: prevádzkovateľ prevádzkoval predmetné zariadenie spoločného stravovania bez súhlasu príslušnému orgánu verejného zdravotníctva (účastník konania uzatvoril dňa 01.08.2011 ako kupujúci zmluvu s predávajúcim - ILaS COMPANY, s.r.o., Strojárska 2740, 069 01 Snina, IČO: 36 462 012, v rámci ktorej došlo k predaju zariadenia spoločného stravovania „CUPIKA“ na ul. prof. Hlaváča č. 17 v Michalovciach). Z uvedeného vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenie v § 52 ods. 1 písm. b) zákona č. 355/2007 Z.z., podľa ktorého fyzické osoby - podnikatelia a právnické osoby sú povinné predkladať opatrenia a návrhy uvedené v § 13 na posúdenie príslušnému orgánu verejného zdravotníctva a do času kladného posúdenia zdržať sa vykonávania posudzovaných opatrení alebo činností. Na základe zisteného nedostatku v prevádzke zariadenia spoločného stravovania „CUPIKA“ na ul. prof. Hlaváča č. 17 v Michalovciach, ktorej prevádzkovateľom je účastník konania uložil Regionálny úrad verejného zdravotníctva Michalovce rozhodnutím č 2012/00025 zo dňa 30.04.2012 účastníkovi konania pokutu vo výške 300 Eur. Podľa § 57 ods. 47 písm. a) zákona č. 355/2007 Z.z. príslušný orgán uloží pokutu od 165 eur do 16 596 eur za správne delikty ustanovené v § 57 podľa odsekov 1 až 22, 35 až 37 a 39 až 45. Orgán verejného zdravotníctva pri určení výšky pokuty prihliada na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania (§ 57 ods. 48 veta prvá zákona č. 355/2007 Z.z.). Pokuta uložená účastníkovi konania je teda na spodnej hranici. Účastník konania porušil ustanovenie § 52 ods. 1 písm. b) zákona č. 355/2007 Z.z., podľa ktorého fyzické osoby - podnikatelia a právnické osoby sú povinné predkladať opatrenia a návrhy uvedené v § 13 na posúdenie príslušnému orgánu verejného zdravotníctva a do času kladného posúdenia zdržať sa vykonávania posudzovaných opatrení alebo činností. V § 13 ods. 4 písm. a) zákona č. 355/2007 Z.z. je ustanovené, že úrad verejného zdravotníctva alebo regionálny úrad verejného zdravotníctva rozhoduje o návrhoch na uvedenie priestorov do prevádzky vrátane návrhov na zmenu v ich prevádzkovaní a ak si to vyžaduje objektivizáciu faktorov životného alebo pracovného prostredia, o návrhoch na uvedenie priestorov do skúšobnej prevádzky. To znamená, že rozhodnutie musí byť vydané na súčasného prevádzkovateľa zariadenia spoločného stravovania. Vzhľadom na uvedené nie je pravdivé konštatovanie účastníka konania, že uvedenie priestorov do prevádzky pre predmetné priestory existovalo. Účastník konania síce v odôvodnení nesúhlasí s judikatúrou českého ústavného súdu, ale tento právny zdieľa aj súdnicstvo Slovenskej republiky (rozhodnutie najvyššieho súdu č. 2 M Cdo 11/2004), či Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky. V zápisnici z vykonaného štátneho zdravotného dozoru zo dňa 28.11.2011, podľa zákona č. 355/2007 Z.z. v predmetnej prevádzke zariadenia spoločného stravovania „CUPIKA“ na ul. prof. Hlaváča č. 17 v Michalovciach, ktorej prevádzkovateľom je účastník konania je zaznamenaný nedostatok, z čoho jednoznačne vyplýva, že skutočný stav a existencia zisteného nedostatku je nesporná a námietky účastníka konania v jeho odvolaní neobstoja.

Podľa § 13 ods. 4 písm. a) zákona č. 355/2007 Z.z. Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky alebo príslušný regionálny úrad verejného zdravotníctva rozhoduje o návrhoch na uvedenie priestorov

do prevádzky vrátane návrhov na zmenu v ich prevádzkovaní a ak si to vyžaduje objektivizáciu faktorov životného prostredia alebo pracovného prostredia, o návrhoch na uvedenie do skúšobnej prevádzky.

Podľa § 52 ods. 1 písm. b) zákona č. 355/2007 Z.z. fyzické osoby - podnikatelia a právnické osoby sú povinné predkladať opatrenia a návrhy uvedené v § 13 zákona č. 355/2007 Z.z. na posúdenie príslušnému orgánu verejného zdravotníctva a do času kladného posúdenia zdržať sa vykonávania posudzovaných opatrení alebo činností.

Podľa § 57 ods. 39 písm. b) zákona č. 355/2007 Z.z. správneho deliktu na úseku verejného zdravotníctva sa dopustí fyzická osoba - podnikateľ alebo právnická osoba, ak nepredloží na posúdenie príslušnému orgánu verejného zdravotníctva opatrenia alebo návrhy podľa §13 alebo do času kladného posúdenia sa nezdrží vykonávania posudzovaných opatrení alebo činností.

Podľa § 57 ods. 46 písm. a) zákona č. 355/2007 Z.z. príslušný orgán verejného zdravotníctva uloží pokutu od 165 Eur do 16.596 Eur za správne delikty podľa odsekov 1 až 21, 34 až 36 a 38 až 44.

Podstatnom námietkou žalobkyne v danej veci je, že správne orgány vec nesprávne právne posúdili, keď na vec aplikovali stanovisko Ústavného súdu ČR vo svojom uznesení z 15.01.1999 č. IV.ÚS 499/98, ktoré je už neaktuálne a neaplikovateľné na tento prípad. Za podstatné považuje ustanovenia o predaji podniku podľa Obchodného zákonníka platného v Slovenskej republike, ktoré sú kogentnými ustanoveniami, a teda sa nemožno od nich odchyliť. Uzavretím kúpnej zmluvy podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka ako kupujúci automaticky zo zákona vstúpila do všetkých práv a povinností, na ktoré sa predaj vzťahuje a pri ktorej nedochádza k prerušovaniu podnikateľskej činnosti, ale k plynulému prechodu na nového vlastníka. Potrebné hygienické povolenia na predmetnú prevádzku už boli vydané a žiadne podmienky pri jej ďalšom prevádzkovaní neboli zmenené, iba zmluvou o predaji časti podniku došlo k zmene vlastníka, teda prevádzkovateľa predmetnej „Cupiky“. Zároveň namietala výšku pokuty a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu k výške pokuty.

Krajský súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, ako aj prvostupňové správne rozhodnutie a dospel k záveru, že správne orgány postupovali správne, keď konanie žalobkyne, keď nepožiadala podľa § 52 ods. 1 písm. b) zákona č. 355/2007 Z.z. príslušný orgán verejného zdravotníctva o súhlas s prevádzkovaním zariadenia spoločného stravovania „Cupika“ na ulici prof. Hlaváča č. v Michalovciach. Vyhodnotili ako protiprávne konanie a správny delikt na úseku verejného zdravotníctva podľa § 57 ods. 4c písm. b) zákona č. 355/2007 Z.z. Aj súd je toho názoru, že dňom účinnosti zmluvy o predaji podniku na kupujúceho prešli na žalobkyňu zo zákona všetky práva a záväzky spojené s predávaným podnikom. Došlo predovšetkým k prechodu vlastníckeho práva k veciam, ktoré patrili predávajúcemu a slúžia na prevádzkovanie podniku, ďalej o prechod všetkých ďalších práv, majetkových hodnôt a záväzkov, ktoré súvisia s podnikom. Jedná sa však o prechod práv a záväzkov súkromno-právnej povahy, ktoré vznikli na základe noriem Obchodného zákonníka, a nie práv a záväzkov, ktoré vznikli na základe noriem verejného práva. Na žalobkyňu teda neprešlo oprávnenie z posudku podľa zákona č. 355/2007 Z.z. na prevádzkovanie predmetnej prevádzky, ktorý bol vydaný na konkrétnu osobu - IlaS COMPANY, s.r.o.. Aj podľa názoru súdu rozhodnutie o uvedení priestorov do prevádzky vydané príslušným regionálnym úradom verejného zdravotníctva podľa § 13 ods. 4 písm. a) zákona č. 355/2007 Z.z sa viaže na určitú fyzickú osobu - podnikateľa, príp. právnickú osobu, ktorý predstavuje špecifickú neodňateľnú súčasť rozhodnutia. Každá fyzická osoba - podnikateľ, či právnická osoba je povinná si rozhodnutie o uvedení daných priestorov do prevádzky zaobstarať. Prevádzkovanie predmetnej prevádzky bez uvedeného rozhodnutia je správny deliktom a správne postupoval RÚVZ v Michalovciach, keď za tento správny delikt žalobkyňu uložil pokutu. V danom prípade sa žalobkyňa dopustila správneho deliktu podľa § 57 ods. 39 písm. b) zákona č. 355/2007 Z.z., preto bol príslušný orgán verejného zdravotníctva oprávnený uložiť jej pokutu od 165 Eur do 16.596 Eur. Zo zákona č. 355/2007 Z.z. nevyplýva, že by sa jednalo pri rozhodovaní o návrhu na uvedenie priestorov do prevádzky vrátane návrhu na zmenu ich prevádzkovania len o oznamovaciu povinnosť nového prevádzkovateľa. Preto správne postupoval RÚVZ, ak vyhodnotil nepodanie takéhoto návrhu žalobkyňou za správny delikt. Súd sa stotožňuje s dôvodmi uloženia výšky pokuty a aj keď správny

orgán neuložil žalobkyni pokutu v najnižšej možnej výške 165 Eur, v každom prípade možno pokutu vo výške 300 Eur považovať za pokutu uloženú v dolnej hranici zákonom stanoveného rozpätia.

Vzhľadom na uvedené súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobkyni, ktorá v konaní nemala úspech, súd náhradu trov konania nepriznal a žalovaný zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

Senát krajského súdu vo veci rozhodol jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Prešove a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, teda ako navrhuje, aby vo veci rozhodol odvolací súd.